

Millî Tekbîr

Bestekâr : müzikolog **Râuf Yektâ** Bey

Usûlû : **Zâfer** [5/4]

Güftekar : Edib-i âzam **Abdülhak Hamid** Bey Efendi

5
9
14
18
22
26
30
34
38
43
47

Al lâ hû Ek ber Al lâ hû Ek ber Kâ im
O nun la mih ra bû min ber Tek bi ri mil li İs la ma reh ber Al la
hû Ek ber Al lâ hû Ek ber Di nim bu Din dir Al la h Bir dir hak tır
Pey gam ber Mil let di ya net dev let hi lâ fet da im be ra ber Al lâ
hû Ek ber Al lâ hû Ek ber Za tı Bir an cak bin Bir dir is mi hep bil
dik ez ber Din da şı miz dır kuş lar me lek ler tû bâ sa nav ber Al lâ
hû Ek ber Al lâ hû Ek ber Lüt fuy la ol sun ha li ha zar da ya hut se fer ber As ker
mu zaf fer ha ka nı mes rur a da sı müdeb ber Al lâ hû Ek ber der
ken o as ker hem bah rü hem ber Hem ley li muz lim hem mih ri en ver hem

Allâhû Ekber
Kâim O'nunla mihrab û minber
Tekbir-i milli İslam'a rehber
Allahû Ekber

Dinim, bu Din'dir Allah Bir'dir haktır Peygamber
Millet, diyanet, devlet, hilâfet daim beraber
Allâhû Ekber Allâhû Ekber
Zatı Bir, ancak bin Bir'dir ismi, hep bildik ezber
Dindaşımızdır kuşlar, melekler, tûbâ sanavber
Allâhû Ekber Allâhû Ekber
Lütfuyla olsun hal-i hizada, yahut seferber
Asker muzaffer hakanı mesrur, a'dası müdebber
Allâhû Ekber derken o asker, hem bahr ü hem ber
Hem leyl-i muzlim,
hem mihr-i enver hem mehd ü makber
Tekrar edip der : Allâhû Ekber, Allâhû Ekber

Yeni Mecmua Sayı : 20 syafa 306 Temmuz 1917

Henüz bir millî marşımızın olmadığı günlerde marş yerine tekbir getirirdik
 04.08.2012 - 13:40 | Güncelleme: 04.08.2012 - 13:56

Türkiye, 'millî marş' ile Kurtuluş Savaşı yıllarında tanıştı. Daha önceleri marşın ne olduğunu bilmediğimiz için uluslararası toplantılarda zor duruma düşerdik. Meselâ, Birinci Dünya Savaşı yıllarında Almanya'da yapılan bir askeri törende sıra bize gelince subaylarımız marş niyetine hep bir ağızdan tekbir getirmiş ve büyük alkış almışlardı.

BİZ, 'millî marş' kavramı ile Kurtuluş Savaşı yıllarında tanıştık. Daha önceleri millî marşın ne olduğunu bilmediğimiz için uluslararası toplantılarda garip vaziyetlere düşer, toplantıya başka milletlerden katılanlar kendi millî marşlarını okurlarken biz bakakalırdık. Birinci Dünya Savaşı'nın son yıllarında, Brest-Litovsk'taki Alman karargâhında bir koşuşturma vardı. Avusturya-Macaristan İmparatoru Karl'ın doğum günü kutlanacaktı. Herşeyiyle eksiksiz bir tören yapılması gerekiyordu ve Almanlar müttefikimiz oldukları için, koşuşturanlar arasında Türk subayları da vardı. Türk tarafı, kutlamalarda askeri murahhasımızın yaveri olan Teğmen Abdülkadir Bey'i görevlendirmişti. Sonraki senelerde 'Karamürsel' soyadını alacak ve Beşiktaş Klübü'nün başkanlığını yapacak olan Abdülkadir Bey'e, kutlama hazırlıkları sırasında önemli bir haber gelmişti. Rusya'da esaretten kurtularak Türkiye'ye dönmekte olan 37 kişilik bir Türk subay kafilesi, bir gece konaklamak üzere istasyona inmişlerdi. Kutlamaya, bu subaylar da davet edildi. Tören başladı ve ziyafet sofrasına geçildi. Yemeğin sonunda ayağa kalkan Alman komutan, sözü esaretten dönen subaylarımıza getirerek Türk askerinin kahramanlığını övdü. Konuşma biter bitmez bütün Almanlar hep bir ağızdan 'Deutschland Deutschland über alles' diye başlayan Alman millî marşını okumaya başladılar ve bitirince Türkler'e dönüp 'Şimdi sizi dinlemek istiyoruz' dediler. Bizde millî marş olmadığını hatırlayan Abdülkadir Bey hemen vaziyete elkoydu. Askerlere 'Ordumuz etti yemin'i okuyabilir miyiz?' diye sordu ama 'Unuttuk' cevabını aldı. 'Kalkın ey ehl-i vatan' dedi, hatırlamadıklarını söylediler. Abdülkadir Bey, bunun üzerine 'Arkadaşlar, haydi tekbir getirelim' dedi ve subaylar 'Allahu ekber Allahu ekber...' diye başlar başlayıp tekbiri bitirince salonda bir alkış koptu. Almanlar, 'tekbir' deki basit melodinin verdiği ruhani hava içerisinde subaylarımızı dakikalarca alkışladılar. Tekbirin büyük bestekârı İtrî, yaklaşık iki asır öncesinden elini uzatmış ve subaylarımızın imdadına yetişmişti.

Kaynak : Murat Bardakçı

Müzikolog
Râuf Yektâ
 [1871 - 1935]

Rauf Yekta Bey 27 Mart 1871'de İstanbul'un Aksaray semtinde doğdu. Babası Ahmed Ârif Bey, kaptanıderya Ağa Hüseyin Paşa'nın torunu Hüseyin Hüsnü Bey'in soyundan gelir. Annesi İkbal hanım'ın sülâlesi ise Damad İbrahim Paşa'ya kadar uzanır. İlk öğrenimine Simkeşhâne okulunda başladı; sonra Mahmudiye Rüştîye'sine devam etti. Burayı birincilikle bitirdikten sonra 'Yüksek Lisan Mektebi' ne kaydoldu. Bu dört yıllık okuldan üstün bir başarı ile ve çok iyi Fransızca öğrenerek mezun oldu. Bir yandan da özel dersler alarak Arapça ve Farsça'ya çalışıyor, 'Tasavvuf' u inceliyordu. Çok genç yaşından itibaren bu konularda derin bilgiler elde etmişti. Diğer yandan ses fizigine merak ederek yakın akrabası ve o dönemin ünlü matematikçisi Salih Zeki Bey'den fizik ve matematik öğrenerek mûsikînin bilimsel yönüne ilk adımını atmış oldu. Durup dinlenmeden çalışıyor, her konuda bilgi toplayarak kültürünü zenginleştiriyordu. Boş zamanlarında hattat Nasuhî Efendi'den 'Divanî' türü yazı yazmasını öğrendi. Asıl adı Mehmed Rauf iken, hocası 'İcazet'ini alırken 'Yekta' mahlasını eklemişti.

1888'de yani onyedî yaşında Kulekapısı Mevlevihânesi şeyhi Atullah Efendi'ye intisab etti. Bu arada şeyhinin teşviki ile eski Arapça bir edvâr kitabını inceleyerek bilimsel çalışmalara başladı. Haftada birgün de, Perşembe günleri , Yenikapı Mevlevihânesi şeyhi Celâleddin Efendi'nin derslerine devam ediyordu. Bir gün Celâleddin Efendi'ye, Atullah Efendi ile inceledikleri eserden ve bunun mahiyetinden söz etmişti. Bunun üzerine Celâleddin Efendi incelemekte olduğu başka bir kitabı gösterdi. Böylece birbirinden habersiz olarak inceleme yapan bu iki din adamının çalışmalarının birleştirilmesine Rauf Yekta Bey neden olmuştu. Bundan sonra üçlü bir araştırma yoluyla bu gibi eserler tozlu raflardan indirilerek nazariyat çalışmalarında ilk adımlar atılmış oldu. Diğer yandan İstanbul kütüphanelerini dolaşır, eski yazma eserleri tesbit eder, sahaflar çarşısında değerli yazma eserleri toplar, Avrupa'da yayınlanmış kitap ve dergileri getirterek yorulmak bilmez bir gayretle tetkik ederdi

Memuriyete ilk girişi 1883 yılına rastlar, Divan-i Humayun Hariciye Kalemî mümeyyizliği'ne devam ederken babası öldü. Memuriyet hayatını aynı yerde tamamlayarak Divan-ı Humayûn Beğlikçi Kalemî'nden 1922 yılında emekli oldu. Bundan sonra çalışmalarını bütünü ile mûsikîmizin araştırılmasına yöneltti. Darülelhan'ın kurucuları arasına girdi; öğrenime açılışından itibaren 'Türk Mûsikîsi Nazariyatı ve tarihi' okuttu. Bu görevi Darülelhan'da Türk Mûsikîsi'nin yasaklanma tarihi olan 1927 yılına kadar sürdü. Daha sonra bu öğretim kurumunda 'Tertip ve Tasnif Heyeti'ne başkanlık etti. Dr.Nazmi Özalp 'Türk Musikisi Tarihi'